

Skatteret

Pengenæring

Pengenæring udøves af personer og dødsboer, der udøver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering. Disse skal medregne gevinst og tab på fordringer ved opgørelse af den skattepligtige indkomst, jf. kursgevinstlovens § 13.

A-indkomst

A-indkomst er skattepligtig indkomst, hvori der skal indeholdes A-skat, jf. kildeskattelovens § 41, stk. 2. A-indkomst er alle former for vederlag i penge for personligt arbejde i tjenesteforhold, f.eks. løn, feriegodtgørelse, mv.

Afskrivning

Afskrivning er en form for fradrag, der sker over en periode. Ved skattemæssige afskrivninger på fysiske aktiver nedskrives aktivets værdi over en periode med virkning for den skattepligtige indkomst. Hovedprincippet er, at værdinedgangen for aktivet ikke sker på én gang, men over en årrække, og derfor fordeles fradraget i den skattepligtige indkomst, bl.a. under hensyn til aktivets levetid. Afskrivninger sker med hjemmel i afskrivningsloven. I praksis er også nogle eksempler på, at udgifter, som en erhvervsdrivende har afholdt, har kunnet afskrives med hjemmel i selskabslovens § 6, stk. 1, litra a, se f.eks. TfS 1985, 6 H.

Afståelse

Afståelse dækker over salg, bytte, bortfald og andre former for afhændelse af et aktiv. Afståelse vil som udgangspunkt udløse beskatning af fortjenesten eller tabet ved afståelsen.

Aktieindkomst

Aktieindkomst skal beskattes efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens. Aktieindkomst består normalt af i) udbytte fra danske eller udenlandske aktier, ii) skattepligtige gevinster og tab ved salg af danske eller udenlandske aktier, iii) skattepligtige gevinster og tab ved salg af investeringsbeviser i aktiebaserede investeringsinstitutter og akkumulerende investeringsforeninger, iv) den del af udlodninger for investeringsforeninger, der efter gældende ret karakteriseres som aktieindkomst.

Anlægsaktiver

Anlægsaktiver er aktiver, der ikke er bestemt til at blive omsat som led i næringsvirksomheden; de indgår derimod som en del af næringsvirksomheden uden det formål at blive solgt. Der kan f.eks. være tale om en bygning eller driftsmidler. Afståelse af anlægsaktiver er modsat omsætningsaktiver undtaget fra beskatning, jf. selskabslovens § 5, stk. 1, litra a.

Arbejdsmarkedsbidrag

Arbejdsmarkedsbidrag ("AM-bidrag") er en skat på 8 %, der betales af løn. En arbejdsgiver trækker AM-bidraget af lønmodtagerens bruttoløn.

Armslængdeprincippet

Armslængdeprincippet er fastslået i ligningslovens § 2. Det følger heraf, at forbundne skattepligtige parter ved opgørelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst skal anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner, der svarer til de vilkår, der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Dvs. at indbyrdes afhængige skattesubjekter skal handle med hinanden på "armslængdevilkår".

B-indkomst

B-indkomst er indkomst, hvor der ikke er trukket A-skat og AM-bidrag, inden beløbet udbetales. Der er tale om en indtægtskilde, som ligger ud over den normale indtægt fra et job, hvoraf der trækkes A-skat. Skatteyderen skal selv sørge for at betale skat og AM-bidrag af B-indkomst.

Bagatelgrænsen (LL § 16, stk. 3)

Bagatelgrænsen, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, medfører, at goder, herunder julegaver i form af naturalier, kun beskattes, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere overstiger et grundbeløb på 1.200 kr. (2019-niveau). Hvis den samlede værdi af personalegoderne overstiger 1.200 kr., bliver medarbejderen beskattet af værdien af alle goderne og ikke kun det overskydende beløb.

Befordringsfradrag

Befordringsfradrag kan tildeles i medfør af ligningslovens § 9 c, stk. 1. Det følger heraf, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan foretages fradrag for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Fradrag ydes med en kilometertakst, der fastsættes af Skatteforvaltningen. Der kan kun ydes fradrag for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 24 km.

Begrænset fradrag

Begrænset fradrag kan tildeles efter ligningslovens § 8, stk. 4. I medfør heraf fradrages udgifter til repræsentation ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kun med et beløb svarende til 25 % af de afholdte udgifter.

Begrænset skattepligt

Begrænset skattepligt følger af kildeskattelovens § 2, stk. 1. Personer, der ikke er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, er begrænset skattepligtige af en række indkomstarter. Bestemmelsen omfatter personer, der hverken har bopæl eller ophold i Danmark, men som modtager indkomst fra kilder her i landet og således alligevel skal beskattes heraf i Danmark.

Beskæftigelsesfradrag

Beskæftigelsesfradrag ydes for erhvervsaktive. Der beregnes i medfør af ligningslovens § 9 J, stk. 1, et beskæftigelsesfradrag, der fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Beskæftigelsesfradraget beregnes med udgangspunkt i arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget.

Bindende svar

Bindende svar er reguleret i skatteforvaltningslovens §§ 21-25. Reglerne herom giver borgere og virksomheder mulighed for at få besvaret skattemæssige spørgsmål, således at svaret er bindende for Skatteforvaltningen i forhold til spørgeren ved efterfølgende behandling af det pågældende spørgsmål.

Blandet benyttede aktiver

Blandet benyttede aktiver er aktiver, som benyttes både til erhvervmæssige og til private formål. Som hovedregel indgår blandet benyttede aktiver ikke i virksomhedsordningen. Som hovedregel kan alene opnås en delvist fradrag i forbindelse med aktiver, der benyttes både erhvervmæssigt og privat.

Bopæl

Bopæl er et essentielt begreb, da personer er fuldt skattepligtige, når de har bopæl her i landet, jf. kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1. Ved afgørelsen af, om en person har bopæl her i landet, lægges vægt på, om personen ved at etablere husstand, leje sig bolig eller ved andre foranstaltninger har tilkendegivet, at vedkommende har til hensigt at have hjemsted her i landet. Der lægges således vægt på både de faktiske boligforhold og den subjektive hensigt. I praksis er kriteriet afhængigt af, om en person har rådighed over en helårsbolig her i landet; dette er en nødvendig og tilstrækkelig betingelse for at statuere bopæl.

Bundne afskrivninger

Bundne afskrivninger er karakteriseret ved, at hvis en virksomhed ikke afskriver et aktiv helt eller delvist i et givet indkomstår, så fortabes retten til at foretage den pågældende afskrivning helt. Det er således ikke muligt at foretage afskrivningen i et efterfølgende indkomstår. Som modsætning hertil står ubundne afskrivninger.

Bundskat

Bundskat er den skat, som alle fysiske personer betaler til staten. Bundskattegrundlaget udgør den personlige indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst.

CFC-indkomst

CFC-indkomst dækker over "Controlled Foreign Company"-indkomst. Den udgøres af indkomster fra udenlandske selskaber og foreninger, som den skattepligtige har kontrol over, som omhandlet i ligningslovens §§ 16 H-I. CFC-indkomst beskattes særskilt og indgår ikke i den skattepligtige indkomst, jf. personskattelovens § 4 b.

Degressive afskrivninger (saldometoden)

Degressive afskrivninger (saldometoden) indebærer, at aktivet afskrives med en forudbestemt procentsats, hvilket betyder, at afskrivningen beløbsmæssigt falder år for år. Metoden bruges i situationer, hvor aktivets værdiforringelse er størst i starten af brugsperioden.

Den nominelle anskaffelsessum

Den nominelle anskaffelsessum er den pålydende anskaffelsessum for et aktiv; den anskaffelsessum, der faktisk er betalt. I modsætning hertil står markedsværdien, som afspejler aktivets faktiske værdi på markedet.

Det modificerede globalindkomstprincip

Det modificerede globalindkomstprincip er indeholdt i selskabsskatteloven § 8, stk. 2, hvorefter der til den skattepligtige indkomst for selskaber, foreninger, mv. ikke medregnes indtægter og udgifter, som vedrører et fast driftssted eller fast ejendom beliggende i en fremmed stat. Herved fraviges globalindkomstprincippet, der indebærer, at alle indtægter er skattepligtige, hvad enten de hidrører her fra landet eller andre lande, jf. selskabslovens § 4.

Direkte skat

Direkte skat er en skat, som en skattepligtig person pålægges at betale på grundlag af vedkommendes indkomst, ejendom eller formue. F.eks. kan nævnes personskatter, som er de skatter, som fysiske personer betaler direkte af deres indkomst.

Dispositionskorrektur

Dispositionskorrektur er skattemyndighedernes ret til at korrigere i en indkomsts betegnelse, eksistens eller dens rette modtager. Skattemyndighederne har hjemmel hertil i de almindelige skatteretlige regler. Formålet hermed er at sikre, at rette indkomstmodtager faktisk bliver beskattet af indtægten, og at der ikke opstår omgåelse af de skatteretlige regler.

Dobbelt husførelse

Dobbelt husførelse indebærer, at en skatteyder har udgifter til dobbelt husførelse, f.eks. i form af kost og logi. Som udgangspunkt er der ikke fradrag for kost og logi, da det typisk er private udgifter. Imidlertid kan merudgifter til kost og logi i visse tilfælde have en så direkte forbindelse til indkomsterhvervelsen, at de er fradragsberettigede i medfør af selskabslovens § 6, litra a, og ligningslovens § 9, stk. 1. Det er en betingelse, at der bliver opretholdt dobbelt husførelse på grund af erhvervsmæssige forhold, og at der er en vis afstand mellem boligerne.

Dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning kan forekomme, når i) to eller flere lande beskatter en person af den samme indkomst, eller ii) når den samme indkomst beskattes hos to forskellige skattesubjekter. OECD's modeloverenskomst har til formål at undgå, at der opstår en sådan dobbeltbeskatning.

Dobbeltbeskatningsoverenskomst

Dobbeltbeskatningsoverenskomst er aftaler indgået mellem lande med henblik på at undgå dobbeltbeskatning (se nærmere under "dobbeltbeskatning").

Dobbeltdomicil

Dobbeltdomicil betyder, at en fysisk person er fuldt skattepligtig til, og dermed hjemmehørende i, to eller flere lande på én gang. De lande, hvori den fysiske person er hjemmehørende, benævnes domicillande. OECD's modeloverenskomst for dobbeltbeskatning er dog opbygget sådan, at kun et domicilland kan være bopælsland i overenskomstens forstand; det andet land skal være kildeland i overenskomstens forstand. Dette har til formål at sikre, at skatteyderen ikke beskattes af al sin indkomst i begge lande.

Driftsmidler

Driftsmidler er aktiver, der anskaffes og bruges erhvervsmæssigt. Lønmodtagere har mulighed for at afskrive herpå, hvis betingelserne for afskrivning efter afskrivningsloven er opfyldt. Hovedprincippet er, at der er fradrag for den værdinedgang, der er på et aktiv, når det bruges erhvervsmæssigt.

Driftsomkostninger

Driftsomkostninger er udgifter, som har en kvalificeret sammenhæng med indkomsterhvervelsen og ikke repræsenterer privatforbrug eller er medgået til at etablere eller ændre rammerne for indtægtserhvervelsen. Driftsomkostninger kan fradrages, når der er tale om udgifter, der medgår til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, jf. selskabslovens § 6, stk. 1, litra a.

Driftstab

Driftstab er utilsigtede udgifter, f.eks. som følge af skade, tyveri, pålagte erstatningsbetalinger og underslæb. Driftstab kan normalt fradrages, når tabet og det størrelse er endeligt konstateret.

Erhvervsmæssige udgifter

Erhvervsmæssige udgifter er udgifter, der afholdes for at sikre driften af en erhvervsvirksomhed. Disse udgifter kan fradrages. I modsætning hertil står private udgifter.

Etableringsudgifter

Etableringsudgifter er udgifter, der afholdes i forbindelse med påbegyndelse af en ny virksomhed, og som efter deres art er engangsudgifter. Sådanne udgifter kan ikke trækkes fra i medfør af selskabslovens § 6, da de ikke er "*anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten*", men derimod afholdt for at etablere en ny indkomstkilde.

Fast driftssted

Fast driftssted er et begreb, der er fastlagt i modeloverenskomstens art. 5. Begrebet bruges, når man har brug for at omtale den del af et foretagende, som et andet land kan beskatte. Dette indebærer, at det land, hvor aktiviteten foregår, har beskatningsretten til en del af foretagendets indkomst. Når begrebet "fast driftssted" bruges i interne danske regler, skal det som hovedregel fortolkes i overensstemmelse med modeloverenskomsten.

FIFO-princippet

FIFO-princippet står for "first in, first out"-princippet. Det gælder for personer, der ikke driver næring med finansiering. Efter FIFO-princippet anses de først erhvervede fordringer for de først afståede, se nærmere kursgevinstlovens § 26, stk. 4. FIFO-princippet kan få betydning i forbindelse med opgørelse af gevinst og tab efter kursgevinstloven.

Fonds- og foreningsbeskatning

Fonds- og foreningsbeskatning er reguleret i henholdsvis fondsbeskatningsloven og selskabsskatteloven.

Forbedringsudgifter

Forbedringsudgifter er udgifter, der anvendes til at sætte et formuegode i bedre stand, end det var ved anskaffelsen (erhvervelsen af formuegodet). Sådanne udgifter kan i modsætning til vedligeholdelsesudgifter ikke fradrages, jf. selskabslovens § 6, stk. 1, litra e.

Forlods afskrivninger

Forlods afskrivninger sker, hvor man kan få fradrag på sin skattepligtige indkomst, hvis man er ved at starte erhvervsvirksomhed.

Formue

Formue er alle skatteyderens aktiver og ejendele, herunder indkomstgrundlaget, hvorved forstås de aktiver, der giver mulighed for at få indtægt, f.eks. forretningslokaler, driftsmidler, mv. Formuen er som udgangspunkt skatteopgørelsen uvedkommende og er ikke skattepligtig. I modsætning hertil står indkomsten, dvs. det afkast, som indkomstgrundlaget giver, som er skattepligtig.

Forskudsafskrivninger

Forskudsafskrivninger medfører, at det i visse tilfælde er muligt at afskrive på et aktiv, før der er sket levering af dette. Herved fradrages udgangspunktet om, at man først kan afskrive, når der er sket levering af et aktiv. Der kan alene ske forskudsafskrivning på nybyggede erhvervsmæssige skibe, som ikke er omfattet af afskrivningslovens §§ 5 b-c.

Fradrag

Fradrag er et beløb, der kan trækkes fra i indkomsten, så der ikke skal betales skat heraf. I dansk skatteret findes en lang fradrag, hvoraf størstedelen fremgår af selskabslovens § 6 eller ligningslovens.

Gaveafgift

Gaveafgift skal betales, hvis der gives gaver over et bestemt beløb til nærmeste familie. F.eks. udgjorde beløbsgrænsen i 2020 kr. 67.100. Såfremt der gives gaver over dette beløb, udgør gaveafgiften 15 % af beløbet, der går ud over de kr. 67.100.

Gavebegrebet

Gavebegrebet er ikke entydigt defineret i skatteretten. Det er dog en ufravigelig betingelse i skatteretten for at behandle en ydelse som en gave, at der er tale om en hel eller delvis vederlagsfri formuefordel. I civilretten defineres en gave traditionelt som "*en hel eller delvis vederlagsfri formuefordel, der bliver givet som et udslag af gavmildhed*". I skatteretten tages ikke hensyn til, om gaven er udslag af givers subjektive gavmildhed.

Genvundne afskrivninger

Genvundne afskrivninger forekommer, når man sælger noget, man har afskrevet på, med tab eller gevinst. Man kan f.eks. opnå en salgspris, der bevirker, at man har afskrevet mere på aktivet, end det faktisk er faldet i værdi. Genvundne afskrivninger skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Globalindkomstprincippet

Globalindkomstprincippet går ud på, at alle indtægter er skattepligtige, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke, jf. selskabslovens § 4. Hvis en person er fuldt skattepligtig til Danmark, er det derfor som udgangspunkt uden betydning, om personens indkomst stammer fra udlandet eller Danmark.

Havelågeprincippet

Havelågeprincippet indebærer, at hvis en skatteyder faktisk fraflytter Danmark, gennemføres en fraflytningsbeskatning, hvis aktionæren har været skattepligtig til Danmark i en årrække. Udtrykket dækket således over den beskatning, der udløses, når en person eller et selskab flytter ud af Danmark og ophører med at være fuldt skattepligtig til Danmark. Skattemæssigt anses personen for at have solgt sine aktier på tidspunktet for fraflytningen, også selvom personen beholder disse.

Helårsafskrivninger/ultimo-afskrivninger

Helårsafskrivninger/ultimo-afskrivninger er - i modsætning til pro anno-afskrivninger - afskrivninger, der kan foretages med en helårlig procentstats, uanset på hvilket tidspunkt i indkomståret aktivet er erhvervet. Der kan ikke afskrives i afståelsesåret.

Hobbyvirksomhed

Hobbyvirksomhed er kendetegnet ved, at virksomheden typisk er et udslag af en personlig interesse, og hvor ejer selv deltager i virksomheden. Det private formål er afgørende frem for det økonomiske udbytte.

Honorarindtægter

Honorarindtægter kan f.eks. være honorar for bestyrelsesarbejde, til freelancere, til undervisere, mv. Sådanne indtægter kan forekomme både som selvstændig erhvervsdrivende, i et tjenesteforhold og i situationen, hvor honorarmodtageren hverken er selvstændig eller lønmodtager. Der er forskelle i beskatningen, alt efter hvilken situation honoraret udbetales i. Se nærmere herom Den Juridiske Vejledning, afsnit C.C.1.2.3.

Hovedaktionærdispositioner

Hovedaktionærdispositioner er dispositioner, der foretages mellem et selskab og dets hovedaktionær. I sådanne tilfælde kan der være et sådant interessesammenfald mellem parterne, at dispositioner ikke foretages på armslængdevilkår i overensstemmelse med ligningslovens § 2. Skattemyndighederne har mulighed for at korrigere i sådanne tilfælde. Hvis et selskab f.eks. overdrager en ejendom til en hovedaktionær til underpris, kan skattemyndighederne korrigere selskabets indkomst ved handlen, således at ejendommen anses for afstået til handelsværdien, og selskabet beskattes af den korrigerede indkomst.

Indirekte skat

Indirekte skat står i modsætning til direkte skat, idet den ikke pålægges en skattepligtig person på grundlag af vedkommendes indkomst, ejendom eller formue. Der kan derimod være tale om slatter, der hviler på køb af varer og tjenester.

Indkomst

Indkomst er det afkast, som skatteyderens indkomstgrundlag giver. Udgangspunktet er, at al indkomst er skattepligtig; både engangsindtægter og løbende indtægter. I modsætning hertil står formuen, dvs. alle skatteyderens aktiver og ejendele, herunder indkomstgrundlaget, som er de aktiver, der giver mulighed for at få indtægten, f.eks. forretningslokaler, driftsmidler, mv. Formuen, herunder indkomstgrundlaget, er som udgangspunkt skatteopgørelsen uvedkommende.

Indkomstafkald

Indkomstafkald er en undtagelse til hovedreglen om, at en skattepligtig indtægt skal medregnes med indkomstopgørelsen. Hvis der først er erhvervet ret til en indtægt, kan et efterfølgende afkald på at modtage indtægten typisk ikke tillægges skattemæssig betydning. Hvis der derimod gives afkald på en indtægt forud for tidspunktet for den endelige retserhvervelse, skal der normalt ikke ske beskattning af indtægten. Der er alene skattefrihed, hvis der gives et blankt, ikke-dispositivt afkald.

Indkomstgrundlaget

Indkomstgrundlaget er en del af formuen. Indkomstgrundlaget er de aktiver, der giver mulighed for at få indtægt. Det kan f.eks. være slagterens forretningslokaler, vognmandens taxa eller kontormedarbejderens grunduddannelse. Formuen, herunder indkomstgrundlaget, er som udgangspunkt skatten uvedkommende.

Kapitalindkomst

Kapitalindkomst opgøres efter reglerne i personskattelovens § 4, der oplister de forskellige indkomsttyper, der behandles som kapitalindkomst. Det er nettobeløbet, der fremkommer ved opgørelsen af kapitalindkomsten, der skal beskattes. Det betyder, at det er bruttoindkomsten med fradrag af de udgifter, der er afholdt ved samme formuetype, der beskattes som kapitalindkomst.

Kasseprincippet

Kasseprincippet indebærer, at ydelser beskattes i takt med, at de betales fra køber til sælger. Dette står i modsætning til retserhvervelsesprincippet, som indebærer, at skattepligten indtræder, når der er sket levering; ikke betaling som ved kasseprincippet.

Kildeartsbegrænset

Kildeartsbegrænset betyder, at tab kun kan modregnes i gevinster af samme kilde. F.eks. er tab efter EBL kildeartsbegrænsede, da sådanne tab kun kan modregnes i gevinster opgjort efter EBL. Tilsvarende er udgangspunktet, at adgang til fradrag for tab på finansielle kontrakter er kildeartsbegrænsede, hvorved forstås, at tab kun kan fradrages i gevinst på finansielle kontrakter.

Kildeland

Kildeland står i modsætning til bopælsland. Kildelandet er det land, hvorfra indkomsten kommer, mens bopælslandet er det land, hvori personen, der modtager indkomsten, er skattemæssigt hjemmehørende. OECD's modeloverenskomst har til formål at foretage en rimelig fordeling af beskatningsretten mellem bopælslandet og kildelandet, når dette er to forskellige lande.

Kursgevinster

Kursgevinster er gevinster på fordringer og gæld. I modsætning hertil står kurstab. Som udgangspunkt er der skattepligt for gevinster og tab på fordringer og gæld, også når fordringen eller gælden er i fremmed valuta. Beskatning af kursgevinst og -tab følger de regler, der gælder for selskaber, og er reguleret af KGL.

Lagerprincippet

Lagerprincippet indebærer, at indkomstårets gevinst eller tab opgøres som forskellen mellem aktiernes værdi ved indkomstårets slutning og indkomstårets begyndelse. Der sker således beskatning af gevinst eller gives fradrag for tab, selvom gevinsten eller tabet ikke er realiseret. Selskaber skal som udgangspunkt anvende lagerprincippet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 5-6.

Latent skattebyrde

Latent skattebyrde er en skattebyrde, der endnu ikke er aktualiseret. Latent skat er udtryk for en eventualforpligtelse. Ved f.eks. værdiansættelsen af en fast ejendom kan der tages hensyn til latente skattebyrder, som eventuelt vil aktualiseres af overdragelsen.

Ligningsmæssige fradrag

Ligningsmæssige fradrag er et fradrag, der gives i den skattepligtige indkomst. I modsætning hertil er fradrag, der gives i den personlige indkomst eller i kapitalindkomsten. Ligningsmæssige fradrag har en lavere skatteværdi end fradrag, der gives i den personlige indkomst eller i kapitalindkomsten.

Lineære afskrivninger

Lineære afskrivninger er den mest anvendte afskrivningsmetode, hvor man hvert år afskriver lige store beløb gennem hele aktivets levetid. I modsætning hertil står degressive afskrivninger.

Lønmodtagerindkomst

Lønmodtagerindkomst afgrænses over for selvstændige erhvervsdrivende (se nærmere under "selvstændig erhvervsdrivende"). Som lønmodtager anses den, der modtager vederlag for personligt arbejde i et tjenesteforhold. En lønmodtager er kendetegnet ved at udføre arbejde efter en arbejdsgivers anvisninger og for arbejdsgiverens regning og risiko.

Maskeret udbytte

Maskeret udbytte kan statueres, når et interessesammenfald mellem et selskab og dets hovedaktionær har medført et udbetalt ledelsesvederlag, der er større, end det ville have været mellem parter uden interessesammenfald. Det af selskabet udbetalte maskerede udbytte skal beskattes efter ligningslovens § 16 A.

Nettoindkomstprincippet

Nettoindkomstprincippet er udgangspunktet for statsskatteloven. Princippet beskriver, hvad den skattepligtige indkomst er. Den skattepligtige indkomst er bruttoindkomsten med fradrag af de udgifter, der er afholdt for at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten (driftsudgifter). Herved fremkommer nettoindkomsten, som skal beskattes.

Næring

Næring er den varige virksomhed, som en skatteyder udøver som sin hele eller delvise levevej, dvs. skatteyderens hovederhverv. En skatteyder kan siges at være næringsdrivende med hensyn til et aktiv, hvis aktivet er i) erhvervet med videresalg for øje og ii) med henblik på at opnå gevinst ved dette videresalg.

Næringsaktier

Næringsaktier er aktier, der er erhvervet som led i handelsnæring, dvs. når en skatteyder har som erhverv at drive handel med aktier og lignende værdipapirer.

Objektiv skattepligt

Objektiv skattepligt afgrænser de indtægter og udgifter mv., der indgår i opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Reglerne om objektiv skattepligt definerer altså, hvad der er skatterelevende indtægter og udgifter, dvs. hvilke indtægter, der kan beskattes, og udgifter, der kan fradrages. Reglerne findes i selskabslovens § 4.

Omgåelsesklausuler

Omgåelsesklausuler er arrangementer, der er tilrettelagt med det hovedformål eller har som ét af sine hovedformål at opnå en skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med skatteretten, og som ikke er reelt under hensyntagen til alle de relevante faktiske forhold og omstændigheder. I medfør af ligningslovens § 3 skal der ses bort fra sådanne arrangementer.

Parcelhusreglen

Parcelhusreglen indebærer, at når ejere (personer) sælger en helårsbolig, er fortjenesten ved salget skattefrit, hvis ejerboligen har tjent som bolig for ejeren og/eller dennes husstand i hele eller en del af ejertiden, og hvis beboelsen har fundet sted, mens helårsboligen opfylder betingelserne for at kunne sælges skattefrit, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 1.

Periodisering

Periodisering er den tidsmæssige placering af indtægter og udgifter i forskellige indkomstår. Reglerne om periodisering afgør, hvilket indkomstår indtægter og udgifter tidsmæssigt skal placeres i, og om de eventuelt skal fordeles over flere indkomstår. Der findes forskellige periodiseringsprincipper i form af f.eks. realisationsprincippet, retshvervelsesprincippet og lagerprincippet.

Personfradrag

Personfradrag er et fradrag, som alle danske skatteydere har ret til. Den eneste betingelse herfor er, at man har bopæl i Danmark eller arbejder her i så lang en periode, at en betydelig del af indkomsten hidrører fra Danmark. I 2020 udgjorde personfradraget kr. 46.500.

Personlig indkomst

Personlig indkomst omfatter alle de indkomster, der indgår i den skattepligtige indkomst, og som ikke er kapitalindkomst. Disse indkomsttyper er oplistet i personskattelovens § 3, stk. 1. Der er f.eks. tale om lønindkomst, honorarer, indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed mv. De udgifter, der kan fradrages ved opgørelsen af den personlige indkomst, er oplistet i personskattelovens § 3, stk. 2. Den personlige indkomst og kapitalindkomsten udgør tilsammen den skattepligtige indkomst.

Privatudgifter

Privatudgifter står i modsætning til erhvervsudgifter, herunder fradragsberettigede driftsomkostninger i medfør af selskabslovens § 6, litra a. Der er i modsætning til sådanne udgifter som altovervejende hovedregel ikke fradrag for privatudgifter, dvs. udgifter anvendt til privatforbrug. Det afgørende for udgiftens karakter er, om den afholdes i bestræbelser på at erhverve indkomst, eller om den har karakter af privatforbrug.

Pro anno-afskrivninger

Pro anno-afskrivninger er - i modsætning til ultimo-afskrivninger - karakteriseret ved, at et aktiv i anskaffelsesåret og afståelsesåret afskrives i forhold til den del af indkomståret, hvori skatteyderen har ejet det pågældende aktiv.

Progressiv beskatning

Progressiv beskatning indebærer, at beskatningen over tid vil stige. Dette står i modsætning til degressiv beskatning, som over tid vil falde, og lineær beskatning, som vil være lige stor over tid.

Progressive afskrivninger

Progressive afskrivninger medfører, at afskrivningskurven stiger år for år, dvs. at værdien af afskrivningen over tid vil stige. I modsætning hertil står degressive afskrivninger, hvor afskrivningen beløbsmæssigt vil falde år for år. Afskrivning på ejendomme med hjemfaldsforpligtelse sker f.eks. efter et progressivt stigende skala, der er fastsat ved bekendtgørelse af Skatterådet.

Realisationsprincippet

Realisationsprincippet indebærer, at gevinst og tab medregnes i skatteansættelsen for det indkomstår, hvori gevinsten eller tabet realiseres, dvs. det indkomstår, hvor afståelsen finder sted. Det afgørende for fastsættelse af afståelsestidspunktet er, hvornår der foreligger en endelig og bindende aftale om afståelsen.

Rejsegodtgørelse

Rejsegodtgørelse betyder, at når en lønmodtager er på rejse efter ligningslovens § 9 A, stk. 1, kan arbejdsgiveren dække lønmodtagerens udgifter til kost og småforbrødenheder med en standardsats (i 2020 kr. 521 pr. døgn) uden dokumentation for de afholdte udgifter. Alternativt kan arbejdsgiver vælge at dække lønmodtagerens dokumenterede, faktiske udgifter til kost og småforbrødenheder på rejsen som udlæg efter regning.

Rentefiksering

Rentefiksering er i dag muligt efter ligningslovens § 2. Ved rentefikseringsdommen (TfS 1998, 199 H) blev fastslået, at skattemyndighederne ikke havde hjemmel til at beskatte en fikseret renteindtægt. Denne retstilstand fandtes ikke at være hensigtsmæssigt, hvorfor ligningslovens § 2 blev indført. Denne bestemmelse indebærer nu, at der ikke kan indgås aftaler mellem interesseforbundne fysiske eller juridiske personer på vilkår, der ikke er overensstemmende med, hvad der kunne været opnået mellem uafhængige parter. Interesseforbundne parter kan således ikke længere indgå aftale om, at der f.eks. ydes et rentefrit lån fra et selskab til dets hovedaktionær. I sådanne tilfælde har skattemyndighederne nu hjemmel til at fikse en renteindtægt for selskabet, som kan beskattes.

Retserhvervelsesprincippet

Retserhvervelsesprincippet medfører, at skattepligten indtræder, når der er sket levering. Dette er den almindelige hovedregel, at en indtægt skal regnes med ved indkomstopgørelsen på det tidspunkt, hvor der er erhvervet endelig ret til den. Retserhvervelsesprincippet får således betydning for, hvornår indtægter skal beskattes.

Rette indkomstmodtager

Rette indkomstmodtager er udtryk for, at indkomst skal henføres til det skattesubjekt, som er rette indkomstmodtager. Indtægter skal henføres til det skattesubjekt, som har et retligt krav på indtægten, mens omkostninger skal henføres til det skattesubjekt, som har en retlig forpligtelse til at afholde omkostningen. Princippet om at henføre skattepligtig indkomst til rette indkomstmodtager har til formål at modvirke omgåelse, dvs. at en fysisk eller juridisk person forsøger at undgå betaling af skat ved at placere en indtægt eller omkostning hos et andet skattesubjekt.

Selvstændig erhvervsdrivende

Selvstændig erhvervsdrivende er ikke endeligt defineret i skattelovgivningen; afgrænsningen er derfor sket gennem praksis. Begrebet skal afgrænses over for lønmodtagere og udøvere af hobbyvirksomhed. Følgende momenter taler for selvstændig erhvervsvirksomhed: i) virksomheden udøves for egen risiko og regning, ii) virksomheden har økonomisk karakter og udøves med det formål at opnå en overskud, iii) virksomheden udøves regelmæssigt og gennem ikke helt kort periode, iv) virksomheden må ikke være af helt underordnet omfang.

Selvstændigt skattesubjekt

Selvstændigt skattesubjekt er en fysisk eller juridisk person, der kan pålægges skattepligt. Fysiske personer vil altid være selvstændige skattesubjekter, mens dette ikke altid er tilfældet for juridiske personer. Visse transparente selskaber, f.eks. interessentskaber, er ikke selvstændige skattesubjekter og kan derfor ikke pålægges at betale skat; beskatningen sker i stedet ved de enkelte interessenter i interessentskabet.

Skatteansættelse

Skatteansættelse bruges om skattemyndighedernes opgørelse af grundlaget for skatteansættelsen og om selve skatteberegningen. Begrebet omfatter desuden fastsættelse af moms- og afgiftstilsvar.

Skatteevneteorien

Skatteevneteorien bygger på idéen om, at man skal beskattes efter evne. Jo højere indkomst man har, jo mere kan man betale i skat.

Skattefri porteføljeaktier

Skattefri porteføljeaktier er aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og som ejes af et selskab mv., der ejer mindre end 10 % af aktierne i porteføljeselskabet. Se mere herom i aktieavancebeskatningslovens § 4 C, stk. 1. I modsætning hertil står de skattepligtige porteføljeaktier, som medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Skatteretsevne

Skatteretsevne er en betingelse for, at der kan være tale om subjektiv skattepligt. Spørgsmålet om skatteretsevne kan være særligt relevant i forhold til juridiske personer, da visse juridiske personer - transparente selskaber - ikke er selvstændige skattesubjekter og således mangler den fornødne selvstændighed til at have skatteretsevne.

Sommerhusreglen

Sommerhusreglen indebærer, at når fysiske personer sælger et sommerhus, vil fortjenesten ved salget som hovedregel være skattefri, hvis sommerhuset har været anvendt til fritidsformål af ejeren og/eller dennes husstand, og hvis anvendelsen til fritidsformål har fundet sted, mens ejendommen har opfyldt betingelserne for at kunne sælges skattefrit. Se mere herom ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 2.

Spekulationsbegrebet

Spekulationsbegrebet indebærer, at det pågældende aktiv skal være erhvervet med det formål at opnå fortjeneste ved videresalg. Der er således krav om videresalgshensigt og krav om, at videresalget sker med henblik på at opnå fortjeneste. Disse betingelser skal være til stede allerede ved erhvervelsen for, at der foreligger spekulation i skattemæssig forstand. Fortjeneste ved salg af aktiver, som er anskaffet i spekulationsøjemed, skal medregnes ved indkomstopgørelsen, og tab ved afståelse af sådanne aktiver kan fratrækkes, jf. SL § 5, stk. 1, litra a. Spekulationsbeskatning er således en undtagelse til hovedreglen om, at fortjeneste ved salg af aktiver ikke beskattes.

Straksafskrivning

Straksafskrivning indebærer, at man kan afskrive hele aktivets værdi i samme indkomstår, som købet er foretaget.

Subjektiv skattepligt

Subjektiv skattepligt er til stede, når en fysisk eller juridisk person er fuld eller delvis skattepligtig til Danmark. Spørgsmålet om subjektiv skattepligt er således relevant, når det skal vurderes, om et skattesubjekt er skattepligtigt til Danmark eller ej.

Subsidiær beskatningsret

Subsidiær beskatningsret er relevant i forhold til spørgsmålet om dobbeltbeskatning. Nogle dobbeltbeskatningsoverenskomster indeholder en bestemmelse om subsidiær beskatningsret for bopælslandet, som medfører, at bopælslandet ikke er forpligtet til at give lempelse for skatten på en indkomst, som kildelandet ikke har intern hjemmel til at beskatte.

Transfer pricing

Transfer pricing drejer sig om prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner, dvs. overdragelse af varer, serviceydelser mv. mellem interesseforbundne parter i form af selskaber, hovedaktionærer eller faste driftssteder. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal denne prisfastsættelse foretages på armslængdevilkår, jf. ligningslovens § 2. Herved forstås, at priser og andre vilkår skal være i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået mellem uafhængige parter.

Transparente selskaber

Transparente selskaber er f.eks. interessentskaber og kommanditselskaber. Et selskab er skattemæssigt transparent, hvis beskatningen af indkomsten fra selskabet sker hos hver enkelt deltager i forhold til størrelsen af den enkelte deltagers andel af selskabet. Det er f.eks. ikke selve interessentskabet, men derimod interessenterne, der beskattes af indkomsten hos interessentskabet. Transparente selskaber er således ikke selvstændige skattesubjekter.

Ubegrænset (fuld) skattepligt

Ubegrænset (fuld) skattepligt påhviler skattesubjekter som opført i kildeskattelovens § 1 og står i modsætning til de personer, der alene er begrænset skattepligtige til Danmark, jf. kildeskattelovens § 2. Ubegrænset skattepligt påhviler i) personer, der har bopæl i Danmark, ii) personer, der uden at have bopæl, opholder sig i Danmark i mindst 6 måneder, iii) danske statsborgere, der gør tjeneste eller varigt opholder sig om bord på skibe med hjemsted i Danmark, iv) danske statsborgere, som af den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner er udsendt til tjeneste uden for riget.

Ubundne afskrivninger

Ubundne afskrivninger er karakteriseret ved, at selvom en virksomhed ikke afskriver et aktiv helt eller delvist i et givet indkomstår, så fortabes retten til at foretage den pågældende afskrivning ikke. Det er således muligt at foretage afskrivningen i et efterfølgende indkomstår. Som modsætning hertil står bundne afskrivninger.

Udbytteskat

Udbytteskat er den skat, som aktionærer og anpartshavere skal betale af det udbytte, der udloddes af en virksomheds eventuelle overskud. Selskaber mv. skal indeholde udbytteskat på 27 % af det samlede udbytte i forbindelse med enhver vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbytte af aktier eller andele.

Vedligeholdelsesudgifter

Vedligeholdelsesudgifter er udgifter, der anvendes til at sætte et formuegode i samme stand, som det var ved anskaffelsen. Sådanne udgifter kan fradrages i medfør af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e. Dette gælder kun udgifter, der ikke forbedrer aktivets stand i forhold til dets stand ved anskaffelsen; sådanne forbedringsudgifter er ikke fradragsberettigede.

Virksomhedsordningen

Virksomhedsordningen er et regelsæt, som man kan benytte ved udarbejdelse af skatteregnskabet for en personligt ejet virksomhed. Fordelene ved virksomhedsordningen er f.eks., at den selvstændigt erhvervsdrivende kan opnå højere fradragsværdi af renteudgifter, udjævning af beskatning af svingende indkomst og forrentning af investeret kapital (kapitalafkast).

